

ROZDZIAŁ III

HISTORIA ZBAWIENIA: KRÓLOWIE I PROROCY

*Przez doświadczenie proroków (...) Izrael pojął,
że prawda Boża przekracza granice jego dziejów.*

Papież Franciszek

11 BÓG PATRZY NA SERCE. HISTORIA DAWIDA

#WARTO
podość się
Bogu

Nasz wygląd zewnętrzny sprawia, że zostajemy zauważeni. Ale by inni nas docenili, potrzeba czegoś więcej. Muszą dostrzec, że jesteśmy ludźmi wartościowymi, że posiadamy jakieś uzdolnienia i umiejętności i rozsądnie je wykorzystujemy. Ludzie bardzo często oceniają innych, kierując się tylko ich wyglądem, Bóg natomiast zwraca uwagę na to, w jaki sposób człowiek postępuje.

Po śmierci Jozuego przywódcami Izraelitów byli sędziowie, którzy dbali o zachowywanie wierności Bożemu prawu. Było ich czternaśtu, a ostatnim był Samuel. Lud jednak pragnął mieć króla tak jak inne narody. Pierwszym królem był Saul, ale ponieważ nie słuchał Boga, Bóg wybrał nowego króla. Miał nim zostać Dawid, najmniejszy z synów Jessego.

Rzekł Pan do Samuela: „(...) Napelnij oliwą twój róg i idź: Posyłam cię do Jessego Betlejemity, gdyż między jego synami upatrzyłem sobie króla”. Samuel uczynił tak, jak polecił mu Pan, i udał się do Betlejem.

Pan (...) rzekł do Samuela: „Nie zważaj ani na (...) wygląd, ani na wysoki wzrost, (...) nie tak bowiem, jak człowiek widzi, widzi Bóg, bo człowiek widzi to, co dostępne dla oczu, a Pan widzi serce”.

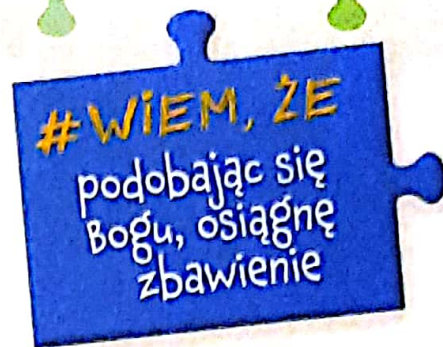
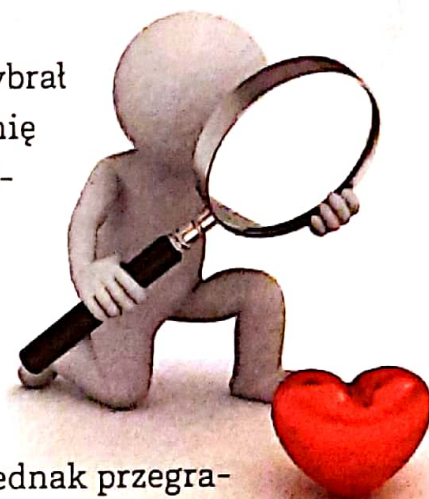
I Jesse przedstawił Samuelowi siedmiu swoich synów, lecz Samuel oświadczył Jessemu: „Nie ich wybrał Pan”. Samuel więc zapytał Jessego: „Czy to już wszyscy młodzieńcy?” Odrzekł: „Pozostał jeszcze najmniejszy, lecz on pasie owce”. Samuel powiedział do Jessego: „Poślij po niego i sprowadź tutaj, gdyż nie rozpoczniemy uczyty, dopóki on nie przyjdzie”. Posłał więc i przyprowadzono go: był on rudy, miał piękne oczy i pociągający wygląd. Pan rzekł: „Wstań i namaść go, to ten”. Wziął więc Samuel róg z oliwą i namaścił go pośrodku jego braci. Od tego dnia duch Pański opanował Dawida.

(1 Sm 16,1.4a.7.10-13b)

Bóg zauważył szlachetne i dobre serce Dawida. Wybrał go i nakazał Samuelowi, by namaścił go na króla. Imię Dawid pochodzi z języka hebrajskiego i oznacza „umiłowany”.

W czasie rządów króla Saula na Izraelitów kilkakrotnie napadali Filistyni. Po klęsce, jaką im zadały wojska Saula, Filistyni chcieli się zemścić i kolejny raz wyruszyli do walki z Izraelitami. Obawiając się jednak przegranej, Filistyni wystali Goliata – największego siłacza, który miał ponad dwa metry wzrostu, by zaproponował Izraelitom układ. Mieli wybrać spośród siebie jednego wojownika, który stoczyłby walkę z Goliatem. Gdyby wygrał Goliat, Izraelici staliby się niewolnikami Filistynów, jeśli zaś zwycięzcą zostałby żołnierz izraelski – niewolnikami byłiby Filistyni. Propozycję tę Goliat ponawiał każdego ranka i wieczora przez czterdzieści dni. Izraelici oraz król Saul bardzo obawiali się podjąć wyzwanie.

Dawid słyszał słowa Goliata, który nie tylko wzywał do pojedynku, ale także wyśmiewał Boga. Przekonał więc króla, by pozwolił mu walczyć z Goliatem w imię Boga Jahwe. Wziął ze sobą kij i procę, a do torby pasterskiej włożył pięć gładkich kamyków ze strumienia. Stał naprzeciw Goliata i oznajmił mu, że przychodzi w imię Pana Zastępów i że Pan odda Goliata w ręce Dawida, aby wszyscy się przekonali, że Bóg opiekuje się Izraelem. Filistyn najpierw wyśmiał Dawida, ale w końcu zgodził się na walkę. Wówczas młodzieniec sięgnął do torby, wyjął kamień i wyrzucił go z procy

prosto w czoło Goliata. Wróg upadł twarzą na ziemię, a Dawid podbiegł, wziął jego miecz i uciął mu głowę. Przerażeni Filistyni zaczęli uciekać, ale Izraelici dogonili ich i wzięli do niewoli.

Po tym wydarzeniu Dawid był uważany za wielkiego bohatera, a gdy król Saul zmarł, został kolejnym władcą Izraela. Miał wówczas trzydzieści lat. Ostatecznie pobił Filistynów i zdobył Jerozolimę, w której zamieszkał, nazywając ją miastem Dawidowym. Dawid, jako król, dobrze troszczył się o swoich poddanych.

Zapamiętaj

Dawid odznaczał się męstwem, ale przede wszystkim ufął, że otrzyma wsparcie od Boga, gdy będzie walczył dla dobra narodu. Poszedł stoczyć pojedynek z Goliatem w imię Boga. Oznacza to, że był też pokorny. Miał dobre i szlachetne serce. To właśnie świadczy o pięknie jego życia. Niestety później, gdy był królem, Dawid uległ swoim namiętnościom, pożądając żony jednego ze swoich żołnierzy. Szczerze jednak za swój grzech żałował.

Wiele wieków później z pokolenia Dawida narodził się Zbawiciel – Jezus Chrystus. Dawid jest więc częścią Bożego planu zbawienia ludzi.

Bóg patrzy na serce każdego z nas i zachęca do troski o duchowe piękno. Przez różne sytuacje i wydarzenia kieruje naszym życiem.

Zastanów się

Bóg patrzy na serce, czyli:

- ✓ widzi moją dobroć,
- ✓ dostrzega, że przebaczam,
- ✓ wie, że Mu ufam,
- ✓ wie, że pragnę dobra...

Zadanie

1. Ułóż krzyżówkę, której rozwiązaniem będzie twoje imię. Jej hasłami niech będą nazwy dobrych cech, które w sobie dostrzegasz, lub takich, które chcesz posiadać.
2. Zastanów się, nad jaką pozytywną cechą charakteru musisz szczególnie popracować. Powierz tę pracę Bogu w wieczornej modlitwie.